

Mitmed osjad, mis wannast párstitud,
en füll head, ja toeste kïdetawad; agga on
ka jälle teised, mis wágge laidetawad, sest
et rumimalussele, wallele ja ábbaussule assu
andwad.

Nendaks siis ka tåhtramato ilma: nait-
misega. Kui piisutki wottame meeltmõda
armata, ja nenda küssida: kaswoib inni-
menne jalgi Jumala neud ehk tenima
meelt etteeteóda? Oh! — siis se wähhemki
mcie seast sedda naeruks pannib, ja iwoimata
útleb ollewad: ning, eks öppeta pühha Pau-
lus Roma rahwa romatus 11. peat. 35.
salm. nenda: kes on iat Issanda melt
tundnud, ehk, kes on temunale nonands-
jaks olnud?

Kui se fössi, kuida siis tåhtramato teg-
gi ja, kes waene muld, nenda kui teisedki inni-
messed, kuida se siis Jumala ilmu teaks
ettekulutada? Ehk, kust ja kelle käest ta
sedda rõiks teada sada? Kas tåhtedest?
Ei! — need sedda ei näita, waid hõpis teist
asja. Kust ta siis ommetige need ilmad wot-

tab, mis tåhtramatusse firjutab? Kust mojast,
fui omma ennese peasti. Lemma siis walles-
tab? Jah! tössi füll, et walletab.

Ollen tånnawode jälle trükijad, passu-
hud et tånnawoodses tåhtramatus ilmui näi-
tamata, ja pôwi tåhhendamata piddi jáma,
mil pea aadrid, ehk kuppo lasta: mil hea lop-
si árrawoerutada, ja muud seddasugust tühja,
mis Kalendrisse pannakse; agga seisits mees
kowaste wasto, ja ütles: kui sedda tühja
lorrinad tåhtramatus ep olle, siis innimes-
sed tedda ei osta. Sest et trükija, rah-
wa tühja usso párrast, ilmu kassendrisse tåh-
tis panna, on siis tånnia oige Lauritsa páwal,
need ilmad, mis tullemas aastal peowad olles-
ma, umbes, nenda kuida i giga innimesse te-
ades sel ehk teisel kui, ilnod ifsa juhhiwad
tullemas ja ollema, tåhtramatusse pandud;
ning nendaks kui selle tåhtramatoga tehnd,
nendasammoti tehhalse keikidega. Sest siis
niüüd teame, paljo neist ilmust, ja neist pô-
wist pidda, mis Kalendris head aadri: ehk
kuppo: laskmisse páwad oldakse ollewad.